

Folketingets Udvalg for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri

Den 17. maj 2005

J.nr. 5162/

Folketingets Udvalg for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri har ved breve af 27. april 2005 udbedt sig min besvarelse af følgende spørgsmål 8, ad L 145.

Ad L 145 spørgsmål 8:

”Vil ministeren oplyse, om ministerens bemyndigelse til at etablere en statslig fødevarekontrol i forslagens § 47 er mere vidtgående end bemyndigelsen i den gældende fødevarelovs § 59, således at ministeren i medfør af den gældende fødevarelovs § 57 med bemærkninger er mere bundet af en struktur for fødevarekontrollen end ministeren vil være bundet efter vedtagelsen af lovforslaget?”

Svar:

Lovforslagets § 47 viderefører § 59 i den gældende fødevarelov med enkelte sproglige ændringer, som dog ikke påvirker rækkevidden af bemyndigelsen til at fastlægge strukturen for fødevarekontrollen. Der er således ikke indholdsmæssige forskelle i de to bestemmelser, men der er væsentlige forskelle i omfang og detaljeringsgrad af bemærkninger vedrørende strukturen i henholdsvis det foreliggende lovforslag og lovforslaget til den gældende fødevarelov, L 9, 1997/98, 2. samling.

Baggrunden for denne forskel er, at § 59 i den gældende fødevarelov var hjemmel til den grundlæggende reform af fødevarekontrollen, som blev gennemført med etableringen af den enstrengede statslige fødevarekontrol den 1. januar 2000. Reformen indebar, at de daværende 32 kommunale levnedsmiddelkontrolenheder blev overført til statslig regi og sammenlagt med en række statslige tilsynsmyndigheder på fødevare- og veterinærområdet.

I lovforslagets almindelige bemærkninger til den gældende fødevarelov, jf. lovforslag L 9, 1997/98, 2. samling, hedder det bl.a.: ”Lovforslaget lægger op til, at den overordnede struktur fastlægges i selve fødevareloven, medens den mere detaljerede struktur fastlægges af fødevareministeren.” I bemærkningerne til § 59 omtales bl.a., at regeringen er enig i, at der bør etableres et antal enheder i størrelsesordenen 8-10.

Bestemmelsen i Fødevarelovens § 59, stk. 1 videreføres ved § 47 i forslag til ny fødevarelov, som er genfremsat i april I. Af bemærkningerne til lovforslagets § 47 fremgår, ”...at hensyn til den fagligt bedst mulige opgaveløsning, muligheden for at opnå besparelser gennem rationaliseringer, herunder udlicitering af laboratorieopgaver, samt ude fra kommende påvirkninger, herunder strukturudviklingen i de berørte erhverv, vil kunne medføre, at der også i fremtiden vil være behov for en løbende tilpasning af den regionale struktur og af opgavefordelingen mellem fødevareregionerne og Fødevarestyrelsen”. Af bemærkningerne til stk. 2 fremgår det, at den foreslåede bestemmelse giver ministeren mulighed for en nærmere fastlæggelse af fødevareregionernes opgaver.

Jeg er generelt af den opfattelse, at statslige institutioner løbende skal tilpasses forandringerne i deres omgivelser, og man bør hele tiden have for øje, om forvaltningen af de statslige midler sker på den mest hensigtsmæssige måde.

Siden regionsdannelsen i 2000 har man gjort sig nyttige erfaringer med funktionsmåden af den nuværende struktur i Fødevarestyrelsen. Hertil kommer, at flere af forudsætningerne for dimensioneringen af styrelsen er ændret siden den gang. F.eks. har der været bred enighed om omlægning af kontrolstrategien, som har medført, at der analyseres færre prøver på styrelsens laboratorier end oprindeligt antaget.

Fødevarestyrelsens forslag til ny struktur er udtryk for en smidig tilpasning af opgaveløsningen, der fortsat sikrer en struktur med en central enhed og et antal regionale og borgernære enheder.

Lars Barfoed

/Cammy Wong